896/12

Den 26. juni 2012 blev i sag nr. 82.109:

xxxxx xxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka. Hun klager over størrelsen af den fastsatte méngrad efter et anmeldt ulykkestilfælde den 26/2 2009.

Selskabet har over for nævnet fastholdt, at det ikke er bevist, at det anmeldte ulykkestilfælde har forårsaget en méngrad på 5 % eller derover. Selskabet har endvidere påpeget, at afgørelsen er i overensstemmelse med en vurdering foretaget af Arbejdsskadestyrelsen.

Selskabet sørgede for, at klageren den 12/8 2010 blev undersøgt af en speciallæge i ortopædkirurgi. Af speciallægeerklæringen af 30/8 2010 fremgår bl.a.:

> "Aktuelt:
> Februar 2009 under træningsøvelse med makker som holdte fast i benene, hvorefter hun skulle trækkes op ved hjælp af mavemusklerne, gav det et smæld i begge knæ. Forudbestående fibromyalgi som anført med smerter fra muskler og led, herunder også aktuelle hø. knæ.
> …
> Resume:
> Det drejer sig om en nu 41-årig kvinde med forudbestående gener fra led og muskler i form af fibromyalgi og herudover Mb. Scheuermann, bækkenløsning samt hypermobilitet og angiveligt forandringer i rygsøjlen. Aktuelle skade indfinder sig i februar 2009 under fitnessøvelse, hvor der opstår smæld i begge knæled. Pga. vedvarende gener i hø. knæ henvises til privatpraktiserende ortopædkirurg som af 2 omgange både af hensyn til MR-skanning og artroskopi finder skade på indvendige menisk samt slimhindefold, brusken beskrives både

MR-mæssigt samt artroskopisk som værende fuldstændig normal, den ved MR-skanning påviste skade på udvendige menisk kan ikke genfindes artroskopisk.
Skadelidte har ingen glæde af artroskopierne, idet hendes gener er nærmest accentueret i forhold til før opr., klager nu over daglige hvile- og belastningssmerter af styrke 7 på en skala fra 0-10, periodevis hævelse samt aflåsningstilfælde.
Skadelidte er førtidspensionist siden 2001 grundet fibromyalgi.
Der pågår ingen udredning eller behandling.
Ved dagens objektive undersøgelse findes let muskelsvind af hø. lår, ar efter 2 artroskopier af hø. knæ, let retropatellar skurren, men herudover normale forhold med hensyn til bevægelighed og stabilitet.

Diagnose:
Laesio traumatica meniscus medialis genus dxt. operata seqv. (følger efter opr. i hø. knæ med artroskopisk resektion af indvendige menisk).
Fibromyalgia (led- og bindevævssygdom)

Konklusion:
Der findes overensstemmelse mellem de fremsatte klager og de objektive fund.
De behandlingsmæssige mulighed synes begrænset, men jeg har i dag medgivet skadelidte NSAID i form af Tilcotil suppleret med Pantoloc til forsøg på kur samt instrueret i vastus medialis styrkende øvelser i håb om at bedre smerterne.
Jeg mener dog godt, at tilstanden forsikringsmæssigt kan afgøres.
Det må haves i mente, at skadelidte har forudbestående sygdom i form af fibromyalgi og ifølge sagens akter 15 års anamnese med smerter i hø. knæ, skadelidte mener dog at kunne adskille aktuelle smerter fra fibromyalgismerterne.
Ved dagens undersøgelse findes fraset let muskelsvind samt retropatellar skurren ingen objektiviserbare fund på intraartikulær sygdom og jeg kan ikke umiddelbart relatere skadelidtes smerter til aktuelle traume. Det er dog velkendt, at meniskskader kan give smertetilstand i knæet."

Den 10/5 2011 blev klageren på foranledning af selskabet undersøgt af en anden speciallæge i ortopædkirurgi. Af speciallægeerklæringen af 24/5 2011, der blev udfærdiget på baggrund af undersøgelsen, fremgår bl.a.:

"**Resume og Konklusion**
42-årig kvinde, kendt med fibromyalgi, bækkenløsning samt Scheuermann, på baggrund heraf førtidspensionist.
Februar 2009 under fitnesstræning, hvor begge ben fastholdes af makker, hvor patienten skulle løfte sig, og der opstår akutte smerter sv.t. begge knæ. Højre knæ er i forvejen kendt med condromalacilignende gener. Har efterfølgende 2 gange været opereret i højre knæ med artroskopi, hvor der er reseceret mediale menisk partielt, samt laterale menisk partielt. Desuden reseceret medial plica. Fund af lateral discoid menisk.
Marts 2011 artroskopi af venstre knæ, hvor der er reseceret medial bucket handle læsion samt resektion af en større del af lederet lateral discoid menisk.
Operationerne på højre knæ har frem til nuværende ikke hjulpet. Der angives konstante smerter på niveau VAS ca. = 6 (0-10). På venstre knæ er der også fortsat gener efter artroskopien for 2 mdr. siden, dog med bedringstendens. Angiver smerteintensiteten i venstre knæ på niveau VAS = 6.
Ved objektivt undersøgelse findes relative beskedne fund, lidt parapatellar medial ømhed på højre knæ, samt laterale ledlinieømhed på venstre knæ og desuden minimal fleksionsdefekt

her. Der er desuden på venstre knæ lidt quadricepshypotrofi - dog 2 mdr. efter en større artroskopisk procedure og her må forventes fortsat muskelgenopbygning.
Mht. årsagen til generne og sammenhængen mellem aktuelle traume, er sammenhængen noget utydelig. De beskrevne meniskskader opstår typisk gennem en anamnese med vrid og samtidig aksial belastning. Patienten har også en del andre problemer, i form af den beskrevne fibromyalgi samt ryggener og bækkenløsning. Samtidig er det velkendt at discoide menisker, som beskrevet i begge patientens knæ, spontant kan degenere med efterflg. sekundære læsioner.
Sagen er forsikringsmæssigt velbeskrevet og mht. højre knæ synes tilstanden stationær, mens der fortsat kan forventes remission i venstre knæ via genoptræning. Venstre knæ er opereret for kun 2 mdr. siden."

Arbejdsskadestyrelsen blev efterfølgende bedt om en udtalelse om klagerens méngrad.

Den 25/1 2012 fremkom Arbejdsskadestyrelsen med sin vurdering, hvoraf bl.a. fremgår:

"Sagsfremstilling
Det fremgår af sagens akter, at [klageren] oplyser, at hun den 26. februar 2009 foretog en træningsøvelse. Øvelsen foregik på den måde, at en makker holdt fast i [klagerens] ben mens hun løftede sig op. [Klageren] har oplyst, at hun i forbindelse hermed fik smerter i begge knæ. [Klageren] blev ikke umiddelbart tilset på skadestuen eller ved egen læge.

Den 23. marts 2009 blev [Klageren] tilset ved sin egen læge. Ved lægebesøget oplyste hun, at hun 'gennem år' har haft smerter i højre knæ, [klageren] oplyste ikke om hændelsen den 26. februar 2009.

I maj 2009 blev der foretaget artroskopi i højre knæ. Ved atroskopien blev der fundet en lille skade på menisken. I april 2010 blev der påny foretaget artroskopi.

For så vidt angår venstre knæ blev der i marts 2011 ligeledes foretaget artroskopi. Ved atroskopien blev der fundet en læsion af menisken.

Det er om [klagerens] øvrige helbredsmæssige forhold oplyst, at hun den 19. april 2004 og den 4. november 2008 konsulterede sin egen læge på grund af højresidige knæsmerter og løshed. Hun oplyste endvidere, at hun i lang tid har haft smerter 'i især' højre knæ. Der blev fundet ømhed og lægen anførte, at [klageren] er hypermobil. Det er endvidere oplyst, at hun i 2011 blev tilkendt førtidspension på grund af fibromyalgi.

Begrundelse for méngraden

Vi har ved vurderingen af de varige men været opmærksomme på, at [klageren] klager over daglige smerter i begge knæ samt aflåsningstilfælde i højre knæ. Som følge af knægenerne er [klageren] ikke i stand til at løbe.

Vi har imidlertid lagt vægt på, at [klageren] ikke umiddelbart efter hændelsen den 26. februar 2009 blev tilset ved en læge eller anden behandler.

Derudover har vi særligt lagt vægt på, at der ved den første lægekontakt den 23. marts 2009, omkring en måned efter hændelsen, ikke er anført oplysninger om hændelsen. Endvidere har vi lagt vægt på, at der ved den første lægekontakt er anført smerter i højre knæ 'gennem år'.

> Herudover er det indgået i vurderingen, at [klageren] i november 2008, få måneder forud for aktuelle hændelse, oplyste til sin egen læge, at hun gennem lang tid har haft smerter 'i især' højre knæ. Ved denne konsultation blev der anført løshed samt hypermobilitetssyndrom.
>
> Endeligt har vi lagt vægt på beskrivelsen af hændelsen og dennes egnethed til at medføre de anførte knæskader.
>
> På baggrund af ovenstående, finder vi i samråd med styrelsens speciallægekonsulent i ortopædkirurgi, ikke at det er
> sandsynliggjort i tilstrækkeligt omfang, at der er årsagssammenhæng mellem hændelsen den 26. februar 2009 og knæskaderne. Det er således vores vurdering, at knæskaderne må tilskrives andre forhold end aktuelle hændelse.
> I overensstemmelse hermed vurderer vi det varige men, som følge af hændelsen den 26. februar 2009 til **mindre end 5 procent**."

Klageren var utilfreds med Arbejdsskadestyrelsens vurdering, hvilket hun meddelte den ved brev af 26/1 2012. Ved brev af 8/2 2012til klageren fastholdt Arbejdsskadestyrelsen sin vurdering.

I klageskema af 22/2 2012 har klageren gjort gældende, at selskabet skal anerkende, at det anmeldte ulykkestilfældet har medført en méngrad på mindst 5 %.

Dertil har selskabet i brev af 21/3 2012 til nævnet bl.a. bemærket:

> "Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade, jfr. betingelsernes afsnit 1.1.
>
> Det skal således være det aktuelle ulykkestilfælde, der er årsag til skaden/følgerne og det skal derfor kunne dokumenteres, at de gener man har, er en direkte følge af ulykkestilfældet.
>
> Klager har fået påvist discoide menisker i begge knæ. Der er tale om en sygdomstilstand/abnormalitet i knæene som giver gener, bl.a. i form af smerter, hævelse, knæk, låsning samt en følelse af at knæet giver efter.
>
> Klager medgiver selv i sin klage, at have fået fortalt på … Hospital, at skaderne på hendes knæ godt kunne skyldes hendes discoide menisker, som spontant var blevet ødelagt under træningsøvelsen.
>
> I overlæge, speciallæge i ortopædkirurgi … konklusion i speciallægeerklæringen har han da også anført, at årsagen til klagers gener og sammenhængen med det aktuelle traume er noget utydelig, samt at det er velkendt at discoide menisker, som bekrevet i begge patientens knæ, spontant kan degenerere med efterfølgende sekundære læsioner.
>
> Vi betvivler ikke at klager har omfattende gener fra knæene, som påvirker hendes dagligdag og generelle helbredstilstand, men selskabets lægekonsulent finder - i overensstemmelse med Arbejdsskadestyrelsen - ikke, at der er årsagssammenhæng mellem det anmeldte ulykkestilfælde og klagers gener.

Klagers nuværende funktionsindskrænkelser og samlede méngrad (helbredstilstand) er ikke afgørende for om der kan udbetales erstatning fra ulykkesforsikringen. Det afgørende i den forbindelse er, at de gener man har, er en direkte følge af ulykkestilfældet, hvilket vil sige der må kunne dokumenteres årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og de gener man kræver erstatning for. Gener som har deres årsag i andre forhold kan ikke lægges grund for erstatningsudbetaling fra ulykkesforsikringen.

Fastsættelsen af méngraden efter et dækningsberettiget ulykkestilfælde, sker som bestemt i betingelsernes punkt 6.2.6. efter Arbejdsskadestyrelsens méntabel, og den praksis der i øvrigt er fastlagt af Arbejdsskadestyrelsen.

Vurderingen foretages af Alka Forsikrings lægekonsulenter på baggrund af sagens lægelige oplysninger og méngraden fastsættes på baggrund af den medicinske invaliditet som ulykken har medført uden hensyn til skadelidtes erhverv og sociale forhold (herunder fritidsinteresser).

Af betingelsernes afsnit 6.2.8. fremgår det endvidere, at en i forvejen eksisterende invaliditet eller lidelse ikke giver ret til erstatning og ikke kan bevirke, at méngraden fastsættes højere end hvis en sådan invaliditet eller lidelse ikke eksisterede - uanset om invaliditeten eller lidelsen er medfødt, senere erhvervet, traume- eller sygdomsfremkaldt.

Af forsikringsbetingelsernes afsnit 6.3.2. fremgår det, at både klager og selskabet kan forlange spørgsmålet om méngraden forelagt Arbejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse i givet fald er bindende for parterne.

Klagers sag har to gange været forelagt Arbejdsskadestyrelsen til vurdering og styrelsen har senest udtalt sig den 8. februar 2012. Sagen var i den forbindelse forelagt styrelsens ortopædkirurgiske speciallægekonsulent og styrelsen fandt ikke årsagssammenhæng mellem klagers gener og ulykkestilfældet.

Alle relevante lægelige akter er indgået i styrelsens vurdering, og det påhviler herefter klager at sandsynliggøre, at Arbejdsskadestyrelsen har begået fejl i sagsbehandlingen eller i øvrigt har fejlvurderet oplysningerne.

Arbejdsskadestyrelsen afviste på baggrund af flere faktorer, at der var årsagssammenhæng mellem det anmeldte ulykkestilfælde og klagers aktuelle gener, dels at klager forud for det anmeldte ulykkestilfælde havde haft knægener og havde opsøgt læge med knægener dels, at den beskrevne hændelse efter en lægelig vurdering med overvejende sandsynlighed ikke ville kunne medføre en meniskskade.

Alka Forsikring må henholde sig til Arbejdsskadestyrelsens vurdering. Styrelsen er den myndighed, der har den største erfaring med fastsættelse af méngrader og vi kan ikke betvivle styrelsens kompetence på området.

Med baggrund i de lægelige oplysninger og Arbejdsskadestyrelsens udtalelser må vi derfor fastholde, at vi ikke finder dokumentation eller i øvrigt belæg for, at klager har pådraget sig en méngrad på 5 % eller derover som en direkte følge af det anmeldte ulykkestilfælde.

Som ovenfor nævnt må den, der vil anfægte en afgørelse truffet af Arbejdsskadestyrelsen løfte bevisbyrden for, at styrelsens afgørelse ikke er korrekt og Alka Forsikring finder ikke klager har løftet denne bevisbyrde og selskabet finder med henvisning til de lægelige op-

lysninger heller ikke, at der er en sådan grad af tvivl om spørgsmålet, at vi kan fravige gældende praksis, hvorfor vi må fastholde den trufne afgørelse.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at bestemmelsen i forsikringsbetingelsernes afsnit 6.3.2., hvorefter både Alka Forsikring og klager kan forlange en afgørelse af det varige mén foretaget af Arbejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse i givet fald er bindende for begge parter.

Bestemmelsen er - med henvisning til Højesterets dom U.2000.1152H - en bindende voldgiftsbestemmelse og er gyldigt indgået for så vidt angår klagers forsikring, da forsikringsaftalen er indgået før ændringen af voldgiftsloven den 1. juli 2005 (forsikringen er tegnet den 20. november 2000)."

Med henvisning til selskabets bemærkninger har klageren i brev af 5/4 2012 til nævnet bl.a. påpeget:

"Vil endnu engang gøre opmærksom på, at jeg på intet tidspunkt før denne skade, har haft disse gener fra mine knæ, som jeg har nu.

Til information er der blevet foretaget en ny MR af mit venstre knæ d. 22. februar 2012, og der er planlagt ny operation af mit venstre knæ d. 10. april 2012."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**6. Følgende erstatninger dækkes af forsikringen.**
…
6.2. Erstatning ved invaliditet (varigt mén).
6.2.1. Forsikringen giver ret til erstatning i tilfælde af mén som følge af ulykkestilfælde.
6.2.2. Erstatningen beregnes på grundlag af méngraden.
6.2.3. Erstatningen udgør den procentdel af forsikringssummen der svarer til den fastsatte mén grad.
…
6.2.5. Méngraden fastsættes, når de endelige følger efter ulykkestilfælde kan bestemmes. Forsikringen giver ret til udbetaling af erstatning ved méngrader på 5 % og derover. Méngraden kan højst være 100 %.
…
6.2.8. En i forvejen eksisterende invaliditet eller lidelse giver ikke ret til erstatning og kan ikke bevirke, at méngraden fastsættes højere end hvis en sådan invaliditet eller lidelse ikke eksisterede.
Dette gælder uanset invaliditeten eller lidelsen er medfødt, senere erhvervet, traume- eller sygdomsfremkaldt.
…
6.3.1 Voldgiftsbestemmelse.
6.3.2. Ved uenighed om den af Alka fastsatte méngrad kan både den forsikrede og Alka forelange spørgsmålet om méngradens størrelse forelagt for Arbejdsskadestyrelsen. Arbejdsskadestyrelsens afgørelse er bindende og endelig for begge parter. Den af parterne der ønsker spørgsmålet om méngradens størrelse forelagt Arbejdsskadestyrelsen betaler gebyret for forelæggelsen. Ændrer Arbejdsskadestyrelsen en af Alka fastsat méngrad til fordel for forsikrede betales gebyret for forelæggelsen af Alka."

7. 82.109

Nævnet udtaler:
Allerede fordi Arbejdsskadestyrelsens udtalelse er bindende for parterne, må nævnet med henvisning til § 2, stk. 5, i sine vedtægter afvise sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Sagen afvises.

Marianne Højgaard Pedersen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson